

Tomorrow Today

Den femdobbelte Grammy-vinneren Al Jarreau er den eneste sangeren som noensinne har vunnet prisen for beste vokalist i tre ulike kategorier: Jazz, pop og r&b. «Tomorrow Today» er hans første studioalbum på seks år.

Av DAVID FISHEL

Al Jarreau ble født i Milwaukee 12. mars 1940. Mot slutten av 1960-tallet, i San Francisco, begynte han å spille i en trio ledet av pianisten George Duke. Etter å ha oppnådd suksess på lokale klubber begynte han med musikk på full tid og slapp sitt første album på Warner Brothers i 1975. Det følgende året turnerte han i Europa, hvor han har blitt svært populær.

Jarreau utviklet sin spesielle stil fra bop-skolen til Jon Hendricks og Dave Lambert, som han videreutviklet med en stor grad av raffinement og virtuositet og adopterte til en fusjon av jazz og soul. Gjennom å bruke en nasal, vibratorløs stemme har han et stort repertoar av ulike uttrykksfulle hjelpelyder; grynt, klikkelyder og gisp. I scat-synging gjør han bruk av meningsløse stavelser som varierer fra de som tradisjonelt blir assosiert med bop til liksom-orientalske og arabiske lyder.

Selv om hans innspillinger i stadig større grad har avslørt en kommersiell legning, plasserer live-opptredener av for eksempel «Take Five» på Warner-albumet «Look to the Rainbow» fra 1977 ham sammen med Bobby McFerrin som den fremste jazz- og scat-vokalist i den generasjonen. I 1981 solgte albumet «Breaking Away» til platina og gav ham hans tredje jazz-vokal Grammy, såvel som hans første Grammy for beste mannlige pop-vokalist.

Voksent, urbant uttrykk

Jarreau sier at hans eneste intensjon med innspillingen av «Tomorrow Today» er å lage god musikk. – Og det har vist seg at albumet representerer noe av det beste musikalske arbeidet jeg har gjort – ingen tvil om det. Det kjennes ut som Al Jarreau 2000, med et friskt, voksent urbant uttrykk.

Albumet er produsert av Paul Brown og inneholder spor hvor Jarreau opptre med gjester som vokalist Vanessa Williams, saksofonist Boney James, trompetist Rick Braun, trommeslager Steve Gadd og perkusjonistene Paulinho Da Cosa og Louis Conte. Når det gjelder samarbeidet med Brown, som tidligere har arbeidet med James, Braun og George Benson, sier Jarreau at han liker den myke, sjelfulle følsomheten som produsenten bragte inn i produksjonen.

– Paul tilhører den nye generasjonen av unge produsenter som fanger den urbane følelsen i musikken. Det var nettopp det vi ønsket å oppnå.

Vil overraske

«Tomorrow Today» åpner med to samtidige r&b spor: den melodiske «Just To Be Loved» og den romantiske, ømme «Let me Love You». Her tenker Jarreau opplagt på spilletid på radio, og han tror

hele CD-en kan komme til å overraske lytterne.

– Den store utfordringen med dette albumet var at jeg ønsket at lytterne skulle føle seg komfortable med hva de har lært seg å forvente, men overraske dem med litt som de kanskje ikke har tenkt på, sier han.

– Det er det de får når de kommer på mine konserter, så

hvorfor ikke på et album?

«Gods Gift To The World» er en duett med Vanessa Williams.

– Vanessa hjalp virkelig til med å gi denne sangen en annen dimensjon. Jeg er så glad og smigret over at hun spilte inn denne sangen med meg. Vanessa er en stor, stor stjerne i disse dager.

Uansett hva du skal gjøre, om så du lager film eller bygger et hus,

ring Vanessa.

Andre høydepunkter på CD-en inkluderer to jazz-instrumentaler som Jarreau har supplert med tekst: «A Remark You Made» fra Weather Report og «Put It Where You Want It» av Joe Samples (Crusaders). På grunn av de særegne vokale tolkningene av andre tekstfatters sanger er det lett å

overse Jarreaus bidrag som tekstforfatter – et talent som har vært en integrert del av hans innspillinger opp gjennom årene.

– Jeg liker å utfordre mitt publikum. Jeg skrev denne sangen slik at du må høre den noen ganger for å fullt ut forstå betydningen. Det er ikke en av de lytten-gang sangene, sier han om sangen «Something That You Said».

Jarreau er imponert over sitt nye plateselskap GRP Records, som er et medlem av Verve Music Group.

– Dens historie er langt mer enn Al Jarreau eller noen annen artist i stallet. Det er ryggraden i denne musikken som vi kaller jazz, det er vidunderlig å være en del av dens fremtid.

